

LOCALITZACIÓ:

Situats en el Dolmen del Mas Estanyet (vegi's localització) cal seguir la mateixa pista amunt uns 50 metres. Allí s'ha d'agafar un trencant a la dreta que té uns 90 metres de llargada i seguir-lo fins al final. Aleshores cal seguir tot dret i endinsar-se pel mig del bosc per un corriol força perdut durant uns 100 metres, on entre la vegetació és situat aquest dolmen. No massa fàcil de trobar. És a 210 + 10 m s.n.m.

HISTÒRIA:

Fou identificat l'any 1969 per Joan Botey i Serra que va donar-ne notícia a Lluís Esteva i Cruañas que l'excavà i el publicà amb bones planimetries l'any 1970, classificant-lo com una cista megalítica. Aquest mateix autor en tornà a publicar una ressenya amb una fotografia l'any 1971. Lluís Pericot i García proposà el nom de Dolmen d'en Botey, en reconeixement al Sr. Botey per la meritòria tasca de localització, conservació i ajut en la investigació dels megàlits situats a dins i a la vora de les seves finques de les Gavarres.

Miquel Cura i Morera i Josep Castells i Camp, l'any 1977 el classificaren com una galeria catalana.

L'any 1977 fou ressenyat per Joan Badia i Homs que també el cità l'any 1981.

Josep Tarrús i Galter, Josep Castells i Camp, Júlia Chinchilla i Sánchez i Rosó Vilardell i Pascual, l'any 1984 el classificaren com una galeria catalana petita.

L'any 1986 Josep Castells i Camp el classifica com una galeria catalana petita.

Enriqueta Pons i Brun, l'any 1987 el cità classificant-lo com una galeria catalana petita.

Els autors de Girona pas a pas el citaren l'any 1988.

DESCRIPCIÓ:

Es tracta d'una probable galeria catalana en U feta de lloses de pissarra. Del túmul artificial de tendència circular en queden restes poc visibles.

La seva entrada és orientada al sud-est (170º + 5º).

El monument visible amida interiorment 1`50 m de llarg, per 1 m d'ample, per 0`85 m d'altura màxima.

ESTAT DE CONSERVACIÓ:

Actualment (16-X-89) el dolmen conserva 4 lloses de la seva cambra. Uns 2 metres a migdia de la cambra hi ha 2 lloses caigudes que poden correspondre al passadís. El dolmen estava lleugerament atrinxerat en el terreny vers el nord. Del túmul que devia cobrir l'estructura interna en resen testimonis poc vistents.

MATERIALS ARQUEOLÒGICS:

Inexistents. En l'excavació d'Esteva no va aparèixer cap material ressenyable.

CRONOLOGIA:

Pel tipus arquitectònic del sepulcre, podem deduir que fou construït vers 2700-2200 aC.